

Kurtuluşun Sesi

Her insanın bu fani dünyadan göç edip gideceği tartışılmaz bir gerçektir. Ancak bazıları vardır ki bu dünyadan göçseler bile yaptıklarıyla yıllarca insanların dilinden düşmezler. İşte bu insanların başında yaptıklarıyla, yazdıklarıyla milletimizin kalbinde taht kuran Mehmet Akif Ersoy gelmektedir.

Bir şiir dinlerken, okulumuzun bahçesinde istiklal marşımızı söylerken gözümüzün önünde belirir bir anda; Mehmet Akif Ersoy. Ona teşekkür etmek ister insan. Kimi zaman ruhuna bir Fatıha okuyarak, kimi zaman ona dua ederek, kimi zaman Allah'tan rahmet dileyerek, kimi zaman da onu yad ederek sunarız teşekkürlerimizi. İşte biz bu milleti cesaretlendiren, adeta güneşe göç katan bu şairi asla unutmamalıyız. Çünkü o savaşın karanlık günlerinde elinde bir kalem, sırtı paltasız sırf bu milletin bir istiklali, bir marşı olsun diye, kimi zaman bir kağıda, kimi zaman da duvarlara aklındaki o güzel mısralarını yazdı. Böylece milletin korkusunu, "Korkmal, sönmez bu şafaklarda yüzen al sancak." diye yok etti. Bizde onun bu sözlerinden cesaret alarak aslan gibi küçredik, şimşek gibi çaktık düşmanların üstüne. Gök gibi görüldük korkuttuk hepsini. Esarettten kurtularak kavuştuk özgürlüğümüze. Mehmet Akif gibi şairleri olan milletlere de esaret yalıışmazdı zaten. Esarettten kurtulmak için Akif'in "Doğduğumdan beri aşığım istiklale!" cümlesini aklımıza getirdik. Bu millette böyle yaptı. Özgürlüğüne sahip çıktı. Bu millette böyle, bu şekilde kavuştu özgürlüğüne. Milletimiz bu şekilde iradesini ortaya koydu. Bu sayede milletimiz özgürlüğüne, istiklaline kavuştu. Hiçbir zaman bu millet bağımsızlığından vazgeçmedi. Akif'te bunu 12 Mart 1921'de istiklal marşını yazarak gösterdi. En son bu millet 15 Temmuz 2016'da son kurtuluş savaşını verdi. Bu zafer sonrasında dudaklarımızdan Akif'in bize armağan ettiği İstiklal Marşı asla inmedi...

Bizim milletimiz Tarih boyunca her zaman özgürlüğüne değer verdi. Asla savaştan korkmadı. Çünkü Mehmet Akif'in dediği gibi dudaklarımızda istiklal, yüreğimizde iman vardı.

KORKMA!

Akif, Çanakkale'de direniş sürerken orada olmamasına rağmen oradaki atmosferi "Çanakkale Şehitleri'ne" şiirinde ne kadar da güzel anlatmıştı. Akif'in akli fikri Çanakkale'deydi. Çünkü Çanakkale geçilirse Akif'in umuduna gölge düşecekti. İste tam da bu sırada, erleri şaha kaldıracak, onları cesaretlendirip ümitlendirecek bir marş ihtiyacı duyulmuştu. Akif'in yazması istenen bu marş Akif'in omuzlarındaki en büyük sorumluluktur. Düşündü, taşındı; ilk kelimeyi bulabilmek için saatlerce uğraştı. Uyuyup kaldığı masasının başında rüyasında duyduğu top sesleriyle irkildi ve Hz. Peygamber' in "Korkma ya Ebubekir! Allah bizimle beraberdir." sözleri geldi aklına. Böylece ilk dizeler döküldü satırlara:

Korkma, sönmez bu şafaklarda yüzen al sancak ,

Sönmeden yurdumun üstünde tüten en son ocak .

Hürriyeti uğruna, toprağı uğruna canından geçen milleti varken, gönlündeki iman ateşi alev alev yanarken bu bayrak korkmamalıydı. Bu vasıflara sahip olan bir millete de zaten istiklâl yaraşır.

Akif'in kaleminden güneş ışığı gibi sızan, mürekkebiyle karışık bir ulusun gönlüne akan ve kurtuluşunun simgesi olan o satırlar ulusuna korkmamayı, vatani için gövdesini siper etmeyi, imanından aldığı güçle zaferin yarından daha yakın olacağını, biz gençlere bastığımız yerlerin basit bir toprak olmadığını, atalarımızın kanları ve canları pahasına aldığı ve bize emanet ettiği bu vatan toprağından şehitlerimizin kanlarının fişkırdığını anlatan mucizevi satırlardı.

Milli marş; bir vatanın bağımsızlığının, egemenliğinin sembolüdür. Marş; bir ulusun mücadelesidir, namusudur, şerefidir.

Bir asırdır, okunduğunda tüylerimizi ürperten, bizi kendimize getiren milli marşımızı 101. yılında da dünyanın dört bir tarafında haykırarak okumaktan gurur duyuyoruz.

Bizler "Asım'ın nesli" olarak bu vatani, göklerde dalgalanan şanlı bayrağıımızı, marşımızı ve bağımsızlığımızı kanımızın son damlasına kadar koruyacağımıza söz veriyoruz. Ben de Akif'e Akif'in sözleriyle cevap veriyorum:

Sahipsiz olan vatanın batması haktır,

Sahip çıkacağımız için bu vatan batmayacaktır.

Kompozisyon Yarışması İkincisi . . .
Hayrunnisa KOCAMEŞE
Şemsettin Sami Ortaokulu

İLELEBET HÜRRIYET

Vatan aşkıyla yüreği yanan milletimin haykırışıdır, İstiklal Marşı... Her kelimesi, her mısrası, her kıtası ayrı anlam taşır. Sarsar derinden bentliğimizi, bizi kendimize getirir.

"Korkma!" diye başladı vatan şairi sözlerine. Türk Milleti korkak olamazdı. Yüreğe dokunan bu söz daha da cesaretlendirdi milletimizi. Meydan okuyorduk düşmana. Tüten en son ocak bile bize umuttu. Bayrağımızın üstünde duran ay yıldız daha çok parlamalı, milletimiz hiçbir zaman korkmamalıydı. Vatan bayrak aşkı İstiklal Marşı'nın sözleriyle içimizde bir güneş gibi ısıttı. Milletimiz dağları yırtar, enginlere sığmaz taşardı. Kimse bize zincir vuramazdı. Her satır ekmek gibi su gibi güç veriyordu kahraman ordumuza. Şafaklar gibi dalgalanan şanlı bayrak yalnız değildi. Haykırıyordu özgürlüğünü tüm dünyaya İstiklal Marşı'yla. Kadın, erkek, yaşlı, genç, çocuk herkes canını veriyordu vatan uğruna. Kimse vatanından vazgeçmiyor, korkmuyordu.

Ben de korkmuyorum. Bu cennet vatan için destan yazan atalarımızın izinden gidiyorum. Karımın son damlasına kadar vatanımı, bayrağımı, ezanımı, marşımı koruyacağıma ülkem için çok çalışacağıma söz veriyorum. Şehitlerimizi ve sizleri saygı ve minnetle anıyorum. Gözünüz arkada kalmayın. Mekanınız cennet, ruhunuz sad olsun. Allah bu millete bir daha İstiklal Marşı yazdırmayın.

Kompozisyon Yarışması Üçüncüsü
Hiranur DEMİRCİ
Kazım Özalp Ortaokulu

Hiranur DEMİRCİ
Kazım Özalp